

NIEUWSBRIEF NUMMER 2
mei 2011

Pagina 1

Inhoud:

Brief Hetty

Reisverslag Theo en Truus

Nieuws

en natuurlijk...

Foto's!

Lieve Be4all-friends, sponsors en andere mensen die ons een warm hart toedragen,

Wat gaat de tijd toch snel! Het verbaast me dat ik nu al weer het stukje voor de tweede nieuwsbrief zit te typen. Inmiddels is het vakantie in Bukitongo en de rest van Uganda. De kinderen hebben de eerste termijn van het schooljaar er op zitten. De toetsen zijn achter de rug en de resultaten zijn besproken met de ouders.

Trots, dat ben ik op de kinderen en ook op de leerkrachten. Ze hebben het super goed gedaan. Het is geweldig om te zien hoeveel Engels sommige kinderen in Primary One (groep 3) in zo'n korte tijd al hebben geleerd. Dat belooft veel voor de toekomst!

Ook de school heeft een transformatie doorgemaakt. Samen met Truus, Theo en Apollo heb ik de school aan de buitenkant van een lik verf voorzien. Het ziet er prachtig uit. Al van verre zie je nu de school staan, glimmend van trots. Daarnaast hebben we verschillende nieuwe meubeltjes aangeschaft. De kinderen van de nursery (groep 1 en 2) zaten met werken, schrijven en tekenen altijd op de grond. Door middel van sponsorgeld hebben we nu tafeltjes en stoeltjes kunnen aanschaffen zodat ze de volgende termijn lekker aan een tafeltje kunnen gaan zitten tekenen. Ook de leerkrachten hebben nu allemaal een bureau, een stoel en heel veel extra kastruimte gekregen. Kortom een enorme verbetering voor iedereen!

Met de sponsorkinderen gaat het goed. We hebben van de ouders en voogden van de kinderen zoveel dankbetuigingen gekregen voor de steun die jullie aan ze bieden. Je ziet echt de vooruitgang bij de kinderen, zowel op het gebied van onderwijs als op het gebied van uiterlijke verzorging. Dank jullie wel!!!

Helaas blijft het betalen van het schoolgeld een grote uitdaging. Ouders laten betaling achterwege waardoor het heel lastig wordt om de leerkrachten tijdig te betalen. Omdat we als Be4all er voor gekozen hebben de school alleen fysiek te ondersteunen, zit hier een grote uitdaging voor het bestuur van de school. Dit komt ook duidelijk naar voren in het projectvoorstel dat door hen geschreven is. Ze zouden graag zien dat Be4all ook hierbij helpt. Toch blijven wij bij ons standpunt, met name om de zelfstandigheid van de school te waarborgen. Wij verwachten, als we nu besluiten de komende 5 jaar de school ook te ondersteunen met salarissen, dat de ouders na die 5 jaar nog steeds niet met het schoolgeld op de proppen komen. De school moet een plan gaan bedenken om zelfstandig te kunnen functioneren, ook als de support van Be4all stopt. Kortom... heel wat om over na te denken!

Catherine en Sylvia zijn voor hun opleiding weer naar Jinja vertrokken. Voor Catherine de tweede en voor Sylvia de eerste keer. Van de week belde Catherine me vol enthousiasme op om te vertellen dat ze er al was en dat ze het weer zo naar haar zin had. Ook Sylvia vindt het geweldig. Ik ben benieuwd welk verschil ik deze keer zie als ze terugkomen in Bukitongo!

Naast een aantal dingen die we zelf in de hand hebben, hebben we op dit moment ook te maken met dingen die ver buiten ons bereik liggen. De laatste tijd vinden er steeds meer ongeregelde dingen plaats in Uganda. De aanleiding hiervoor is de hoge brandstof- en voedselprijs. De oppositie demonstreert tegen de regering (walk2work) en de regering heeft meerdere malen met grof geweld ingegrepen, zo ook afgelopen vrijdag. Vanaf het dak van het ICU guesthouse waren de gewerschoten en de talloze sirenes hoorbaar. Niemand wist of weet hoe het nu verder gaat. Deze onzekerheid heeft ons bestuurslid Marjelle, heel begrijpelijk, doen besluiten haar bezoek aan het project uit te stellen. Ook voor mij is het spannend en afwachten hoe het verder gaat. Op dit moment (6 mei) is het rustig maar dat kan maandag weer totaal anders zijn. Dan is er weer een nieuwe walk2work. Ik wacht af hoe het verder gaat, houd het nieuws goed in de gaten en bid/hoop dat het met een sisser af loopt. Uganda is een prachtig land in opbouw, met geweldige mensen. Dat moet zo blijven!!!

Lieve mensen, bedankt voor jullie steun, lieve berichten en interesse in Be4all. Ik houd jullie op de hoogte.

Lieve groet,

Hetty

Hetty en de voorzitter van het schoolbestuur Joseph

Reisverslag

van Theo en Truus, de vader en moeder van Hetty.

Truus is tevens vice-voorzitter en penningmeester van Be4all.

4 t/m 17 maart 2011.

Een wereld van verschil!!

We vertrokken 's nachts om 2.00 uur, het was koud, de ruiten van de auto hadden we toe gedekt met een deken. We wilden vooral niet te laat op het vliegveld in Düsseldorf zijn. Het ging goed, het KLM vliegtuig vertrok naar... Amsterdam, ja het is raar maar eerst vliegen we naar Amsterdam en daar wachten we op het grote lijnvliegtuig van de KLM, dat ons rechtstreeks naar Entebbe in Uganda gaat brengen. Voordat we opstegen moest eerst het ijs van de vleugels van het vliegtuig ontdooid worden. Daarna vertrokken we, we hebben een goede vlucht, met het nodige leesvoer en een tv in de stoelleuning vliegt de tijd voorbij.

Het is 20.15 uur; het vliegtuig zet de landing in, er wordt vanuit de cockpit verteld dat het buiten 26 graden is! We komen op de luchthaven in Entebbe, daar moeten we even wachten voordat we het visum kunnen betalen, en dan, lopend langs een hal waar allemaal Ugandese mensen wachten, beseffen we dat we werkelijk in Uganda zijn. Nu nog op de koffers wachten en dan... jaaaahhhh, daar is Hetty!

Wat ziet Hetty er goed uit, zijn we werkelijk bij Hetty, ik knijp me in mijn arm, ja, ik droom niet! Even wat Ugandese shillings pinnen en dan gaan we met de taxi naar Kampala. In de taxi een paar sms'jes naar Nederland sturen en genieten van het donkere Afrika. Wat een heerlijke warme zomeravond. In het ICU Guesthouse zetten we de koffers in de lodge neer en we frissen ons wat op. Douchen is niet mogelijk, sinds kerstmis heeft het niet meer geregend in Uganda, het water moet met jerrycans gehaald worden.

Op de luchthaven Schiphol hadden we een lekkere fles wijn gekocht en uit de koffer halen we het stuk Oud-Amsterdam kaas dat ongeschonden door de douane is gekomen. Al de cadeaus (het lijkt wel kerstmis, werd er tegen Hetty geroepen) werden door Hetty uitgepakt en de rugzak met groeten uit Nederland werd aan Hetty gegeven. Het was een mooie avond boven op het dak van het ICU Guesthouse!

Na een goede nacht (oordopjes in en een klamboe over ons bed) genieten we buiten van een heerlijk ontbijtje met... verse ananas. Het lijkt net of we niet weg zijn geweest! We vertrekken naar Mbale waar Hetty sinds kort een huisje heeft gehuurd. Met het taxibusje rijden we door de droge stoffige straten. Wat een drukte! Onderweg bij een pauzeplek worden we 'belaagd' om kip aan een stok of gebakken banaan te kopen. Het werd een banaan en flesjes drinken. Wat een warmte: 40 graden!

Hetty heeft een mooi huisje, met voor ons een heerlijk bed met een mooi blauw bloemen-dekbed. We hebben hier heerlijk genoten van het lekkere Ugandese eten, de voetbalmatch, de grapjes, winkelen in Mbale en het gezellig praten.

Op maandag vertrokken we naar Bukitongo. Wat was het mooi om het pas gebouwde leslokaal te zien, het ziet er prachtig uit. De kinderen gingen op woensdag weer naar school. De schoolbel ging en alle kinderen verzamelden zich in een rij en liepen naar

Schilderachtig!

het veldje. Daar werd de dag begonnen met ochtendgymnastiek en spelletjes.

Wat maakte dat veel los bij ons, zoveel kinderen... Vorig jaar waren het nog maar 22 kinderen, en nu 66, geweldig!!!

Er werd zakdoekje-leggen gespeeld, zonder zakdoek maar met een groot droog blad. Er werd 'touw getrokken': twee rijen kinderen liepen in 'krijgerspas' naar elkaar en ze probeerden elkaar over de streep te trekken, zonder touw maar wel met heel veel kracht en plezier.

Op donderdagochtend hebben we de borden van ARDI Community Model School aan het schoolbestuur overhandigd. Deze borden heeft Wendy van Duo Style gemaakt, wij hebben ze in ons koffer meegenomen, en hier werden ze met heel veel enthousiasme uitgepakt.

Het was mooi te zien hoe baby Hetty is gegroeid en hoe vrolijk mama Hetty en baby Hetty waren om "onze Hetty" te zien.

Voor ons heeft Hetty een afspraak gemaakt met Elizabeth, een Duitse vrouw die al ruim 20 jaar in Uganda woont. Ze is begonnen met het opzetten van een ziekenhuisje en toen ze zelf met haar Ugandese man kinderen kreeg hebben ze een school opgezet. Het begon net zoals bij ARDI Community Model School met één lokaaltje, nu is het een grote school met zowel basisonderwijs als voortgezet onderwijs. Geweldig mooi om te zien waar een kleine school naar uit kan groeien.

Op vrijdag hebben we alle klassen van ARDI Community Model School bezocht en de poppen die geheel gratis en met veel enthousiasme door de cursisten van Els van der Veldt zijn gemaakt in groep 1 en 2 uitgedeeld. De kinderen waren erg gelukkig en knuffelden de poppen volop. Ook de Engelse leesboeken werden dankbaar in ontvangst genomen.

In deze week hebben we samen met Apollo, Tony en Hetty de buitenkant van de school geschilderd. Het was een hele klus. We hadden rollers, borstels en overalls mee gekregen van schilder Henk en Marian van de Hoogenhoff, maar een trap om op te staan is niet zo gemakkelijk te pakken als bij ons. Zo ook de emmers om de verf in te doen. Maar het is gelukt: het is een nóg mooiere school geworden.

Wij hebben in deze week heel erg genoten van de familie Weyusya en vonden het erg fijn om ze na een jaar weer terug te zien. Het was voor ons moeilijk om te zien hoe arm ze zijn en hoe afhankelijk de mensen zijn van water, een goede oogst en gezondheid.

De laatste oogst was al op en de nieuwe aanplant kon men nog niet planten want de grond was kurkdroog. De waterput is droog komen staan en het water moet met jerrycans gehaald worden bij een bron een kilometer verderop. Als je kind dan ook nog naar het ziekenhuis moet met een nierontsteking, dan wordt het toch allemaal erg moeilijk. Hier is geen zorgverzekering dus alles moet je zelf betalen, en waar haal je het geld vandaan als je geen producten van het land kunt verkopen?

Kortom: een wereld van verschil. Hoe is het mogelijk!

Theo en Truus Beckers

- 1 Touwtrekken zonder touw, alleen maar mankracht!
- 2 Zakdoekje leggen - zonder zakdoek, maar met een gedroogd blad!
- 3 Baby Hetty met haar moeder, en 'onze' Hetty.
- 4 De poppen werden blij in ontvangst genomen.
- 5 Alle schoolkinderen en het team van Ardi Community Model School in Bukitongo.

NIEUWS

Be4all heeft de **ANBI**-status verkregen. Een ANBI is een algemeen nut beogende instelling.

Voor u heeft een ANBI het volgende belastingvoordeel: Donateurs van een ANBI mogen hun giften aftrekken van de inkomsten- of vennootschapsbelasting.

Naar verwachting ontvangen de Be4all-sponsors van een schoolkind in de maand juni het verslag van hun sponsorkind, en een foto of tekening; Hetty zal die naar Nederland meenemen.

Ons volgende project:
Op deze plek wil Be4all een nieuw leslokaal en lerarenruimte laten bouwen door de plaatselijke metselaar/timmerman.

Bouwplaats...

1 De drie geschilderde leslokalen waar - dankzij de steun van Be4all - nu 66 kinderen goed onderwijs krijgen. Wat een plaatje!

2-3-4 Schilderen van het schoolgebouw.

5 Catherine, de head teacher, luidt de schoolbel.

